

ת"פ 4467/07 - מדינת ישראל - תביעות נגד אלעד בן מיכאל בוחבוט

בית משפט השלום בבאר שבע

15 אוקטובר 2017

ת"פ 4467-07-13 מדינת ישראל נ' בוחבוט

תיק חיצוני: 03440201307243

בפני כב' השופט רון סולקי

מדינת ישראל - תביעות נגד
עו"ד ב"כ עוז בת אל חיים יואל
המשאימה

נגד
הנאשם
אלעד בן מיכאל בוחבוט
עו"ד שמעון תורגמן

נגד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפניו נתן את הדין בגין עבירה של פיצעה, בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתווך ת/3, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בעת שהתגוררו הנאשם ונפגע העבירה בשכנות במתחם המיועד להריסה בעיר באר-שבע, בתאריך 29/06/13, סמוך לשעה 22:00, הגיע נפגע העבירה לאחד החדרים במתחם, בו התגורר, ומצא שם את הנאשם. נפגע העבירה פנה למפתח אל הנאשם אמר לו, שראה אותו נכנס לאותו חדר ושלא יוכל להכחיש זאת. מיד לאחר מכן, תקף הנאשם את נפגע העבירה, כשבידו האחת אוחז בפטיש, בכך שחתבט בו על ראשו, על אףו.

נגרמה לנפגע העבירה חבלת ראש וכן נגרמו לו חתק בקרקפת ושבר באף.

נפגע העבירה נזקק טיפול בבית חולים.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר יחס, בתחילת, לנאים, עבירות חמורות יותר.

הסדר נערך לאחר שלמעשה נסתימה שמיית פרשת התביעה (למעט מספר מוצגים בכתב, שהגשות נדחתה לישיבה
עמוד 1

הסמכה מטעמים של עליות דין וapos; - על מנת שייה בידי הצדדים להכינם בתיק מוצגים מסודר).

הסדר לא כל הסכומות עונשות והتبיעה אף הודיעה, כבר בעת הצגתו, כי עמדתה העונשת תהיה כוללת עירה למאסר בפועל וכן מאסר מוותנה, קנס ופיזוי גבוה לנפגע העבירה.

במסגרת ההסדר, הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, אשר נתקבש גם להציג, ככל הניתן, את עמדת נפגע העבירה ולבוחן שילובם של הצדדים בפרויקט צדק מאחה.

ראיות לעונש

התביעה בקשה להפנות, במסגרת פרשת העונש, למוצגים שהוגשו במהלך שמיעת הראיות.

המוצגים אליהם הפנתה התביעה הם תמונות נפגע העבירה לאחר תקיפתו על ידי הנאשם (ת/1 - נסרקו בserieקה צבעונית). בתמונות אלה ניתן להבחין בחבלות קשות בפניו ובראשו של נפגע העבירה; חבלה בבטנו; גבס בידו וכן בגדי המגואלים בדם.

עוד הפנתה התביעה לתמונה פטיש הבנאים שאחז הנאשם בידו בעת התקיפה (ת/2).

cn הפנתה התביעה למסמכים רפואיים (הוגשו ביום 14/06/05), שעניניהם דיווח על פינוי של נפגע העבירה לבית החולים באמצעות מד"א, שם צוין, כי נחבט בראשו מספר פעמים ותוואר כאב ראש חזק שחווה וכן דימום קל מהקרקפת; מכתב שחרור מהמרכז הרפואי "سورוקה", שם צוין, כי אצל נפגע העבירה אובחנה חבלת ראש באזור הטמפורלי, כולל חתך בקרקפת וחללה באף. נפגע העבירה שוחרר עם סיום הטיפול מבחינה כירורית, אך הופנה להמשך מעקב נירולוגי.

עוד השמיעה התביעה, במסגרת פרשת העונש, את ע.ת. 1 נפגע העבירה, אשר חזר לדוכן העדים על מנת לספר על הנזקים שנגרמו לו. נפגע העבירה העיד וניכר היה, כי חוות פגיעה קשה מאוד וכי עודנו מתמודד עם תוצאות אותה פגיעה. לדבריו, הנאשם אדם חזק ואילו הוא - אדם מבוגר, שלא יכול היה להתגונן בפניו.

לדבריו, חש סכנה מוות.

לדברי נפגע העבירה, נגרמו לו הן נזקים גופניים, המתבטאים בכABI ראש עזים וצבע שחור מתחת לעינו (ניתן היה אך להבחין בכיסי הדם תחת העיניים שנוטרו בעינו עד היום); הן נזקים נפשיים, בבחינת טראומה. לדברי נפגע העבירה, לאחר המקרה אף הלבין שיער ראשו, בזמן שבאיו, בן 86 שנה, ועדנו בן תשchorot.

נפגע העבירה הביע תרעומת קשה על אופן התנהלות הנאשם אשר, לדבריו, עד היום לא נטל אחריות על מעשיו; ממשיר לטעון, כי תקף אותו היה שגגה והודהתו באשמה בבית המשפט היתה, לדברי נפגע העבירה, טקנית בלבד.

ההגנה נמנעה מלחקר את נפגע העבירה נגדית על תוכן עדותו, אך התנגדה לדברים שמסר, אשר חורגים מהמסכת המתוירת בכתב האישום.

בណז זה יאמר כבר כת, כי הן בוגע לריאות לעונש אליהם הפניה התביעה כמפורטים בכתב והן בוגע לעדותו של נפגע העבירה - כמצאות הדין, לא ניתן כל משקל לעובדות החורגות מהמתואר בכתב האישום המתוקן.

מטעם ההגנה לא הוגש מוצגים לעניין העונש. ההגנה השמיעה את ע.ה. 1, מר יעקב אוחיון, יועץ נישואין המתגורר כיום בבא-שבע מזה שלוש שנים ומכיר את הנאשם כחברותא ללימוד. העד הגידור הנאשם כ"יהודי יקר" ואף כ"מלך". לדבריו, הנאשם ביקש להתנצל בפני נפגע העבירה, אך הלה לא הסכים לכך.

העד עמד על כך, כי לא מצא אצל הנאשם "שום דבר שלילי"; כי הנאשם אדם בעל חסד ובועל מידות טובות. לדבריו, כל אדם יכול למועד והוא פנה לבית המשפט להתחשב מאוד בנאשם זה.

עוד השמיעה ההגנה את ע.ה. 2, מר שלום בן שושן, אברך בכלל. לדבריו, מכיר את הנאשם למשך מ-15 שנים והוא חברו בנפש. העד הגידור את הנאשם כ"ראשון לכל דבר שבקדושה"; "בעל אהבת חסד". עוד סיפר, כי הנאשם לעתים מוסר שיעורים בתורה.

לדברי העד, סייע לו הנאשם לאחר התמוטטות כלכלית.

התביעה נמנעה מלחקר נגדית את עדי ההגנה לעניין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש שניتفسרים.

התסוקיר הראשון, נושא תאריך 30/03/17, מפרט את נסיבותו האישיות, כבן 37, נשוי ואב לחמשה. עובד כשבועיים ביום בהעברת שיעורי תורה ומתרנס, בנוסף, מקצתת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

הנאשם למד במסגרת תורנית ונמנע מההתגיים לצה"ל, הן מטעמים אידיאולוגיים ולדבריו גם לנוכח מצבו הבריאותי.

הנאשם מסר, כי בשל אורח חייו, כבן למגזר החרדי, איןו יוצא לעבוד ומקדיש זמנו ללימוד תורה ולמסירת שיעורי תורה.

לא פורט, באיזה מסגרת מעביר הנאשם את אותו שיעורי תורה והוא טعن, כי הרשותו בתיק זה עלולה להביא לפיטורו.

הנאשם סיפר לקצינת המבחן, כי טרם הסתבכותו בעבירה היה תלמיד בשינה, בראשותה עמד נפגע העבירה וכי לאורן השנים נרכמו ביניהם יחסים קרובים וטובים, כאשר הוא התגorer אצל נפגע העבירה בתחום הישיבה, ללא תשלום כספי.

לדברי הנאשם, פונה ממתחם הישיבה בצו בית המשפט ובמועד העבירה שב למקום ליטול חלק מחייביו שנותרו שם. לדבריו, החזיק בפטיש כדי לפרק את דלת המבנה בו נותרו חפציו.

לדברי הנאשם, סבר כי המקום היה ריק מאדם ולנוכח העיטה ששרה במקום, לא זיהה את דמותו של נפגע העבירה ולכן הכה בפנוי עם הפטיש שהחזיק. הנאשם טعن, כי נאחז בבהלה ופועל באופן אינסטינקטיבי.

לדברי הנאשם, התנצל מידית בפני נפגע העבירה ואף הציע את עזרתו לנ��ות את פניו מהדם, אך למרות זאת, הזמן נפגע העבירה משטרת מקום.

עוד הוסיף הנאשם, כי מאז העבירה חש יסורי מצפון ורגשות אשם שאינם נותנים לו מנוח וכי ניסה לבקש מהילה מנפגע העבירה באמצעות אחרים, אך הדבר לא צלח.

יצוין גם כאן, כי התיאור שמסר הנאשם חריג מהמפורט בכתב האישום ובית המשפט, בובאו לגוזר הדין יתן משקל לעובדות, כפי שנרשמו בכתב האישום המתוקן בלבד.

שירות המבחן נפגש גם עם נפגע העבירה - ע.ת. 1, אשר סיפר, כי הכיר את הנאשם עוד מהיותו נער. הנאשם למד בשינה בראשותו. לדבריו, סייע לנאים בעניינים שונים, לנוכח בעיות וקשיים עם התמודד, ואף הזמין אותו להתגorer בתחום הישיבה, כדי לסיע לו.

לדבריו, עד כה לא קיבל מהנאשם הסבר למשעו ו בשל כך שלא שיתף אותו בהסביר המתבקש, התרשם, כי הודהת הנאשם ובקשות המילה שהעבירות באמצעות אחרים, נבעו מרצונו לשפר מצבו בהליך המשפטי בלבד.

שירות המבחן התרשם, כי לנאים דפוסי תקשורת לא ייעלים במצבי קונפליקט וכעס, בעטים מתתקשה לבטא עצמו באופן ברור ו ישיר ואף מתתקשה להציב לעצמו גבולות.

להתרשם שירות המבחן, דפוסים אלה של הנאשם גרמו לכך, שנמנע מלבטא רגשותיו וצרכו בקשר אל מול נפגע העבירה, כאשר קשר זה החל להידדר, עד להתפרצות רגשותיו באופן אימפליסיבי ובלתי מושת, במועד העבירה.

שירות המבחן התרשם מה הנאשם כאדם נטול בשלות רגשית וקוגניטיבית; בעל אישיות חלשה ויכולת שיפוט דלה.

ה הנאשם התקשה להתחשב לחלקו הרגשיים והגב בניתוח ובנסיבות בכל הקשור לעולמו הרגשי הפנימי. בשל כך, לא עלה בידו לעורق התבוננות פנימית אודות המניעים שבשורש מעשיו. לאור זאת, גם שלא נמצא כי הנאשם פעל מניעים עברניים - העיריך שירות המבחן כי חוסר מודעותו לאותם מניעים מעמיד אותו בסיכון להתפרצות גם בעתיד.

שירות המבחן סבר, כי הlixir טיפול היה עשוי להפחית מסוכנותו של הנאשם, אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית ודחה ההצעה להשתלב בהlixir טיפול.

בסיומו של התסaurus הראשון, עתר השירות המבחן לדחית הדיון במטרה לנסות ולשלב הצדדים בהlixir של צדק מאחה.

בתסaurus המשפטים, נושא תאריך 17/07/13, נמסר, כי לאחר פגישה עם שני הצדדים, התרשמה קצינית המבחן, כי לא בשלו התנאים לשלבם בהlixir של צדק מאחה במקרה דנן.

בסיומו של התסaurus, בא השירות המבחן בהמלצתה להסתפק בעונש חינוכי הרתעתי, בדומה זו שירות לרווחת הציבור, תוך הימנעות מהרשעתו של הנאשם, אשר לדבריו השתלב, לאחרונה, בקורס מחנכים.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי המדבר באירוע של אלימות בירונית.

אשר לטענת הנאשם, כי פעל באופן ספונטני בשל הפתעתו, הדגישה התביעה, כי נפגע העבירה הוכה מספר חבטות באזרחי גוף שונים, כפי המפורט בכתב האישום המתוקן.

לנוכח מיקומן של המכות וחומרת החבלות שנגרמו, טענה התביעה, כי המדבר באלים ברף העליון.

ה התביעה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שינוין בין 6 עד 24 חודשים.

ה התביעה עותרת לעונש מאסר בפועל ממש, ברף הבינוני - גובה של המתחם.

עמוד 5

לטענת התביעה, המליצה השיקומית שבסיום התסקרים אינה תואמת את תכונם, ביחס לנוכח כך שהנאשם נמנע מהשתלב בטיפול.

התביעה עותרת ליתן משקל ממשי לאינטראס הציבורי ואף לפגיעה הקשה הניכרת בנפגע העבירה.

עוד עותרת התביעה לעונשים של מאסר מוותנה; קנס; פיצוי הולם לנפגע העבירה וכן חיבת הנאשם לחתום על התחיבות להימנע מלעbor עבירה.

ההגנה הביעה ביקורת על נפגע העבירה, אשר, לדברי הסניגור המלומד, מזה ארבע שנים דוחה בקשנות המילה מטעם הנאשם. הסניגור הוסיף וטען, כי מבקש לצתת מהנחה שהמתلون איןו עושה באירוע שuber קרדום לחפור בו. ההגנה חזרה על טענהה, כי הנאשם פעל מתוך הפתעה.

ההגנה טענה, כי התיק אינו צריך להימدد לפי תוכנות האירוע, אלא לפי רצונו וכוונתו של הנאשם.

ההגנה טענה, כי עתירת התביעה לעונש "חריגה וקיצונית".

ההגנה עותרת לאמץ המלצתו השיקומית של שירות המבחן.

עוד צינה ההגנה, כי לנאים היכולת לפצות את נפגע העבירה.

בדברו الآخرן, סיפר הנאשם על מצבו האישי והמשפחי, בהיותו אב לחמשה ומתפרנס מקצבת נכסות כשאשתו עקרה בית.

הנאשם טען, כי נוטל בקול ברור אחריות על מעשייו.

לשאלת בית המשפט מה פועל בעולם המעשה כדי להויב עם נפגע העבירה לנוכח חרטתו הנטענת - חזר על הצעת בא כוחו לפצות את נפגע העבירה בפיצוי ממשועות.

דין והכרעה

הADB שuber הנאשם חמורה ביותר.

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

המדובר בפגיעה נפגע העבירה, בעודו מחזק בידו מכשיר העשי לשמש כנשק קר - פטיש בנאים, פצעה אשר גרמה לחבלות ממשיות אצל נפגע העבירה, באיבר חינוי - הראש.

למעשה לא קדמה כל התగורות.

המעשה שנעשה גרם לנזקים קשים ומתמשכים לנפגע העבירה, הן במרחב הגוף והן במישור הנפשי.

המעשה מצבע על כשל ערכי חמוץ ביחסו של הנאשם לחולת, לכבודו, לחיו ולשלמות גופו.

המצגים שהוגשו מטעם התביעה מדברים בעד עצם, ומלמדים על הנזק הרב, על הפגיעה וההשפעה שנגרמה לנפגע העבירה. נפגע העבירה נראה בצלומים שבגדיו מגואלים בדם; הוא נאלץ להיות מפונה באמבולנס לבית החולים ולעבור טיפול רפואי; אובחן אצלו דימום פנימי בראשו.

בית המשפט עמד, לא פעם, על הצורך להילחם בנוגע האלימות הפושה בארץנו באמצעות עונשה מرتעית, בדרך של נקיטה ביד קשה, במישור המעשה, ולא במישור הרטורי בלבד.

ראו ע"פ 4330/12 **דעת נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2012):

בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפטר סכסוכים" בכוח הזרע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפעותו של נגע האלימות בארץנו ומההיקף הרב של עבירות מסווג זה המגיעות לפתחם של בתים המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים.

עוד על החומרה בעונשה שיש לנקט כלפי המעורבים בעבירות אלימות ראו ע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (פורסם במאגרים, 2010):

תופעה נוראה זו אשר פשטה בארץנו כאשר קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חרומה באלימות המכרסת בסיסות חברתנו הדמוקרטיבית. במסגרת זו שומה על בתים המשפט להכיבד את העונשה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנוו], 7.2.2005), יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתייר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגונינה, אם בתחום המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ'

חسن ([פורסם בנבז], 10.11.2009)).

עד ראו, לעניין זה, פסקי הדין ע"פ 8314/03 **ר'ג'אץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2005); ע"פ 3277/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2011); 11-05-18534 **מדינת ישראל נ' וקנין** (פורסם במאגרים - 2011).

על בית המשפט לשנות נגד עינוי את עוננו של נפגע העבירה, וכן לחייב בחשבון הצורך להרתיע עבירנים מפגיעה בחיה אדם ובשלמות גופו של אדם בכלל, על מנת לשמור על בטחון הציבור. ראו ע"פ 1463/09 **מ"י נ' פלוני** (פורסם במאגרים - 2009):

לא רק עינויו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עינויו של הקורבן ועינויו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלים,ימה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר שתתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פנוי עתיד, אלא לנ��וט ביד קשה כלפי העבירנים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ولو פגיעה אחת בחיה אדם, דינו).

לענין קביעת מתחם הענישה הרואוי, טובא, להלן, סקירת פסיקה מהუשוrho האחרון:

בפסק דין ע.פ. 80115/08 **מדינת ישראל נ' נוריאל** (פורסם במאגרים - 2008) קיבל בית המשפט המחויז בתל-אביב, שבתו כבית משפט לערערורים פליליים, הרכב אב"ד כב' ס.ב. (כתוארה אז) השופט ד' ברילנר, ערעור המדינה והוחמיר עונשו של מי שפצע בעל קיווק באמצעות בקבוק זכוכית אותו ניפץ על ראשו, לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים, תוך שבית המשפט מצין, כי שבתו כערצת ערעור, אינם ממצה את חומר הדיין.

בפסק דין ע.פ. 4884/06 **רשואן נ' מדינת ישראל** (2007) העמיד בית המשפט העליון את עונשו של מי שפצע אחר באמצעות בקבוק בירה שבור לעונש מאסר בן 3 שנים בפועל, חרף היותו צעריר, כבן 18 - 19 שנים.

בגזר הדין ת.פ. 41932-09-14 **מדינת ישראל נ' טקלדרגש** (2015) נדון נאשם אשר פצע אחר באמצעות חפץ חד, לעונש מאסר בפועל בן 13 חודשים. באותו מקרה, קבע חברי כב' השופט ד. בן טולילה מתחם הענישה שינווע בין 10 ל- 28 חדשים מאסר בפועל בגין עבירות דומות, וראו הnimokim שם.

בגזר הדין ת"פ 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' טלקר** (2016), נדון נאשם שתקף אחרית ופצע אותה, בכר שהפילה לרצפה והטיח ابن בראשה שלוש פעמים, תוך גרימת חתק בקרקפת, אשר טופל בחדר המין, לעונש מאסר בפועל בן 23 חודשים. באותו מקרה, נקבע מתחם הענישה שינווע בין 14 עד 42 חדש מאסר. יצוין, כי באותו

מקרה לא נגרם נזק אrox טווח לנפגעת העבירה.

בגזר הדין ת"פ 24509-09-13 **מדינת ישראל נ' אבונהי** (פורסם במאגרים - 2015), נגזר דיןו של נאשם שפצע אחר בראשו, כשהוא אוחז בחפץ חד וגרם לו לחתק בקרקפת שהצריך טיפול בבית חולים, לעונש מאסר בפועל בגין 8 חדש. ערעור ההגנה לבית המשפט המחויז (עפ"ג 38201-08-15) נדחה, תוך שבית המשפט מצין, כי המעשה "מצוי ברף הגבואה של אלימות ברוטלית ומסוכנת" וכי מתחם הענישה שנקבע שם - בין שישה ועד שמונה עשר חדש מאסר בפועל - משקף איזון ראוי.

גם בבקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דיןו של בית המשפט המחויז נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קבע (רע"פ 15/8699 אבונהי נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים - 2015 - להלן: "פרשת אבונהי"):

אוסיף, למללה מן הנדרש, כי אין מקום לקבל את טענותיו של המבוקש, גם לגופו של עניין. המבוקש ביצע מעשים חמורים על-פי כל אמת מידה, באשר הוא פצע באחריות את המתלוון בראשו....

משאלת הם פני הדברים, בדי גזר בית משפט השלום על המבוקש עונש מאסר לריצו' מאחורי סORG ובריח, ואין כל הצדקה, בנסיבות דנן, להמיר את העונש למאסר שירות על דרך של עבודות שירות.

היות שבארבעת המקרים הראשונים שהובאו לעיל, נדונו הנאים בגין החלופה של נסיבות מחמירות שהタルוותה לעבירה הפצעה או לגרימת החבלה ואילו במקרה דנן, במסגרת הסדר הטיעון, תיקנה התביעה את כתוב האישום בכך שסעיף העבירה הרלוונטי הומר לפצעה שאיננה בנסיבות מחמירות (אך על פי שמדוברות כתוב האישום המתוקן, לעומת, כי הנאשם החזיק בידו פטיש, ככלומר נשק קר, אך שהעובדות דומות למקרים המתוארים) - רואה בית המשפט לקבוע מתחם הענישה נמוך מזה העולה מסיקורת ארבעת פסקי הדין הנ"ל. כנקודות מוצא לקביעת המתחם, יבוא המתחם שנקבע בפרשת אבונהי דלעיל, אשר אף נמצא כראוי על ידי ערכת הערעור. גם באותו מקרה המירה התביעה, במסגרת הסדר טיעון, את סעיף העבירה לפצעה שאיננה בנסיבות מחmirות. עם זאת, בהשוואה לאותו מקרה, תוכאות התקיפה במקרה דנן חמורות בהרבה והתקיפה אף, הייתה ביותר ממוקד אחד. לנוכח עובדות אלה, מוצא בית המשפט לקבוע רף עליון גבוה יותר למתחם.

לאור כל האמור, קבע בית המשפט מתחם הענישה הרואו, במקרה דנן, כך שננוו בין מאסר בפועל למשך 6 חדשים ועד למאסר בפועל בגין 24 חדש.

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם: לזכות הנאשם, יקח בית המשפט את הודהתו באשמה, גם שבאה בשלב מאוחר יחסית ולאחר שימוש עדות נפגע העבירה.

עוד יקח בית המשפט לזכותו את העובדה, כי לא הוציאו נתונים על הסתברויות קודומות עם החוק.

בית המשפט יתחשב גם במצבו האישי והמשפחי, כעולה מהעדויות שנשמעו מטעם ההגנה.

בית המשפט יקח בחשבון גם את חלוף הזמן מאז העבירה, עם זאת, יש להזכיר, כי חלק ניכר מהנסיבות ההליך נבע מהיעדר התיצבות מצדו של הנאשם בנסיבות שונות, וחלק נוסף מהעובדה, שהאגנה בחירה, בתחילתה, לנHAL הוכחות. פרק זמן נוסף נדרש להשלמת הבירור והערכתה בשירות המבחן. אך מכל מקום, לעובדה, כי מאז המקרה חלפו מספר שנים בהם נמנע הנאשם מלסתבר בשנית - ניתן משקל לccoli באנוגע מהתאם הענישה.

מנגד, יbia בית המשפט, לחובת הנאשם, את העובדה, כי עד כה נמנע מליטול אחריות מלאה על מעשיו, תוך שעודנו משלייך אחריות על נפגע העבירה, שלא עשה כל מעשה של התגנות כלפי הנאשם, ולא יכולה להיות כל סיבה לתקיפתו, בוודאי לא במספר מכות זו אחר זו.

עוד יש לחתה בחשבון התרשומות שירות המבחן גבי הנאשם, לרבות בכל הנוגע לאי התמודדות עם המניעים שהביאוינו לעבור העבירה ובנוגע למסוכנות הנש��ת ממנו לעתיד.

ה הנאשם אף לא מצא צורך להשתלב בהליך טיפול, כפי שהוצע לו בשירות המבחן. עובדה זו כשלעצמה - לא תיליך לחובתו, באשר אין חובה על הנאשם להשתלב בהליך טיפול. עם זאת, כפי שפורט בתסaurus, בשל מאפיינו האישיותי, בהיעדר השתלבות בטיפול כאמור - לא ניתן לקבוע, כי מסוכנותו לעתיד פחתה.

בית המשפט שותף להתרשומות המתלונן, כי חרטתו של הנאשם אינונה בהכרח כנה והבעתה נובעת, בעיקר, מאיימת הדין.

בבחינה כוללת של השיקולים לחומרה ולcoli, מצוי בית המשפט ליתן הדגש על אופן התנהלותו של הנאשם לרבות מאפיini אישיותו כפי שהוערכו על ידי הגורם המקצועני, אי נטיילת אחריות והשלכת האשם על הקרבן. בהעדר נתונים על הסתמכויות קזומות - ישית על הנאשם עונש שינוי על הצד הנמוך של המתחם, אך לנוכח הנסיבות שפורטו לעיל - לא יהיה העונש על הרף הנמוך ביותר שבו. שכן, באיזון הכלול, אין בית המשפט מוצא, כי לנוכח מאפיini העבירה מחד ומאפיini הנאשם מайдן, יכול לסכן, במקרה דנן, עונש שאינו כולל כליאה ממשית.

האגנה עותרת לנקוט עם הנאשם בענישה שיקומית, במסגרת צו של"צ, תוך ביטול הרשותו בדיון, כפי המלצת שירות המבחן ותוך חריגה ממתחם הענישה.

אשר לביטול הרשותו של הנאשם בדיון - בית המשפט אינו מוצא להכבר על כך מילימ, באשר חמורת העבירה שנעבירה, על תוצאותיה, אינה מאפשרת כל דיון בנושא זה. מעבר לנדרש יצוין, כי הנאשם הוא אברך בכלל, עובד בעבודה חילונית, ביותרור כאשר אף ציין בשירות המבחן, כי בהתאם לאורח חייו, לא השתלב עד כה בתעסוקה ממשמעותית. על אף טענתו, שהועלתה בשלבים הדיוונים האחרונים, כי השתלב בקורס המתואר על ידו כ"קורס מחנכים" (לא הוברר, בדיון, באיזה קורס מדובר) - קשה לטעון, כי עליה בידי האגנה לבסס טענה בנוגע לפגיעה אפשרית בסיכון תעסוקתו לעתיד.

אשר להמליצה השיקומית בכל הנוגע לעונשה - מקבל בית המשפט טענת התביעה, כי אינה תואמת את תוכן שהובא בתסקרים ואות התרשומות שירות המבחן מהנאיםם. כבר נאמר לא פעם, כי שיקום איננו בגדר מילת קסם, המצדיקה, בכל עת, חריגה ממתחם העונשה. על מנת שייה בידי בית המשפט לסתות ממתחם העונשה משיקולי שיקום, על ההגנה להצביע, ראש וראשית, על מצוקה חריגה, כגון התמכרות ממנה סובל הנאים, או מצב אישי או נפשי מיוחד, ואשר מצדיקה שיקומו. לאחר מכן, יש להצביע על תכנית שיקומית מתאימה, שייה בה כדי להביא מזרע לאותה מצוקה ולצמצם הסיכוי למעורבות פלילית בעתיד. במקרה דנן, לא הצביע ההגנה על כל מצוקה חריגה. יתר על כן, הנאים אף גמינו מלהשתלב בהליך טיפול, חרף כך שהדבר הוצע לו מטעם שירות המבחן, כך שאין נמצא תכנית טיפולית כלשהי.

יצוין, אף בפרשת **abbohni** דלעיל, בא שירות המבחן בהמליצה שיקומית, בכללה, שם, גם שילובו של הנאים בהליך טיפול (שלא כמו במקרה דנן). למורת האמור, קבוע בית המשפט העליון בפסק דין בבקשת רשות הערעור:

...ואגדיש, כי איני מתעלם, כלל ועיקר, מן ההליך השיקומי בו השתלב המבחן, בעקבותיו בא שירות המבחן בהמליצה חיובית, להטיל על המבחן צו של"צ בלבד. ואולם, כפי שציינתי, לא אחת, בית המשפט איננו כבול להמלצתו של שירות המבחן (רע"פ 4719/13 **צוקן נ' מדינת ישראל** (20.8.2013); בש"פ 7999/12 **ג'רבי נ' מדינת ישראל** (2.12.2012); ובכל הנוגע לאינטראס השיקומי, הרי שמדובר מדובר בשיקול נוסף, אחד מני רבים, אותו על בית המשפט לשקלול, לצד יתר שיקולי העונשה (רע"פ 4218/15 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.6.2015); רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.2015)).

גם במקרה דנן סבור בית המשפט, כי חומרת העבירה מחד ואי הצגה של שיקולי שיקום מאידך, אינם מאפשרים חריגה לפחות ממתחם העונשה.

לנוכח הנזקים והמתmeshכים שנגרמו לנפגע העבירה, הן במישור הגוף והן במישור הנפשי וכן לנוכח ההשלפה שנלוותה לפגעה האלים, באופן בו התקינה ולמצבו של נפגע העבירה לאחר מכן - מצוי בית המשפט לקבל עיתרת התביעה ולחיב הנאים בפיקוחו ממשמעותו לנפגע העבירה. יצוין, כאמור לעיל, אף ההגנה, לרבות הנאים עצמו בדברו האחרון, הציעו לפיצות הנפגע באופן ממשמעותו. בהתאם להלכה שנקבעה בבית המשפט העליון, בהיות הפיקוח סעד בעל אופי אזרחי בהליך הפלילי, אין קשר ביכולתו הכלכלית של הנאים, ממש שם שבtribuna אזרחות אין מקום לשיקול עניין זה. ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ע"פ 13/16 **קובלאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). עצימותם של הנזקים מצדיקה השתת פיצוי ממשמעותו.

בהליך דנן, אין בידי בית המשפט הכלים והנתונים הנדרשים כדי לשום את הנזקים שנגרמו לנפגע העבירה במלואם, ועל כן יובהר, כי הפיצוי שיפסק, אינו בהכרח מזכה את זכויותיו.

עוד מצוי בית המשפט להשית על הנאים מסר מותנה, לצורך הרתעתו לעתיד וכן לקבל עיתרת התביעה להשתת עיצום כספי מסווג קנס, אשר לנוכח נסיבותו הנטענות של הנאים, לא יושת על הצד הגבוה.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עין במווצגי ההתביעה לעניין העונש; שמע העדים לעניין העונש; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר עליו העונשים כדלקמן:

א. 9 חדשם מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 9 חדשם מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שה הנאשם לא עבר עבירה מסווג פשע בגין החוק העונשיין, תש"ז - 1977, פרק י' ;

ג. 6 חדשם מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שה הנאשם לא עבר עבירה מסווג עוון בגין החוק העונשיין, תש"ז - 1977, פרק י' ;

ד. קנס בסך 4,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורה;

ה. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום, בסך 25,000 ₪;

ו. הקנס והפיצוי ישולמו ב-9 תשלוםם שווים ורצופים, החל מיום 15/11/17 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

ה הנאשם יתיצב לריצוי עונשו כעת.

עוותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.